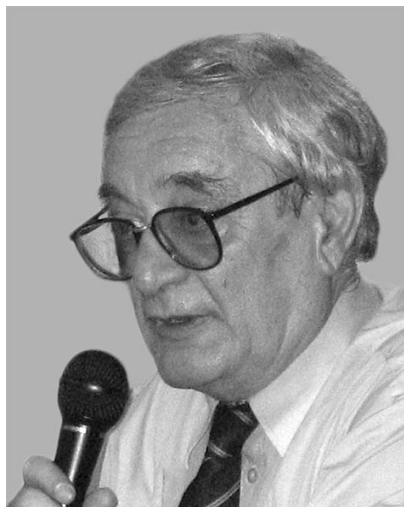

МАЗІЛУ Дан-Хорія (Mazilu Dan Horia; 20. 04. 1943, м. Пітешть, Румунія — 16. 09. 2008, Бухарест) — румунський літературознавець, філолог-україніст, перекладач. Доктор філологічних наук (1972), професор (1991), член-кореспондент Румун. академії (2001). Премії ім. Т. Майореску Румун. академії (1994), Асоц. письменників Бухареста (2001) та ін. Закін. укр. відділ. факультету слов'ян. мов (згодом філол. ф-т) Бухарест. університету (1966), де відтоді й працював викл. української мови та літ-ри (1967–90) та давньої румун. літ-ри (1990–2008). В останні роки життя був також ген. дир. б-ки Румун. академії. Досліджував питання розвитку давньої румун. літ-ри в її зв'язках і зіставленнях з європ., передусім слов'ян. літ-рами, насамперед українською. Автор багатьох монографій та статей на цю тему, зокрема публікацій в бухарест. українськомов. вид. «Обрії» та «Наш голос»: «З історії румуно-українських літературних взаємин», «Українська барокова література та сприйняття мотивів античності» (обидві — 1983), «Петро Могила і київські панегиристи» (1987), «Маловідомі румунські переклади з творчості Іоанікія Галятовського» (1988), «Початки румунсько-українських культурних взаємин» (1994–95, ч. 1–3) тощо. Упорядкував 2-е повне вид. «Cobzarul» («Кобзар», Бухарест, 1990) румун. мовою, написав передмову, примітки й біогр. довідку, яку також вміщено у двомов. вид. поезій Т. Шевченка «Marele Cobzar» («Великий Кобзар», Ясси, 1999). М. наголошував на самотності Т.

Шевченка як нац. поета, характеризуючи його водночас як одного з найвизначніших представників слов'ян. та європ. романтизму. Заперечував спрощене тлумачення нар. характеру його творчості, що актуалізувало проблему інтелектуалізму шевченків. поет. мислення. У ст. українською мовою «Балади, наснажені ліризмом» (альманах «Обрії», [Бухарест], 1989) зосередив увагу на еволюції балад. форми в укр. поета (від «Причинної» до поезії балад. типу «У тієї Катерини»), збагаченні класич. моделі жанру завдяки поет. сублімації переживань героїв (передусім характер. «вибуховим» монологам), що є виявом ліризму як однієї з найприкметніших ознак худож. мислення Т. Шевченка. Розробив курс сучас. української мови для ВНЗів (морфологія, 1976; синтаксис, 1978) та курс історії української мови (1983). Написав шкіль. підручники з укр. граматики (для 5–7 кл.). Переклав і видав у Бухаресті антологію сучас. укр. новели «Au trecut în goană caii» («Пролетіли коні», 1971; у співавт. з С. Груєю), зб. оповідань «Viața e amarnică și dulce» («Take гірке, take солодке життя», 1975) Є. Гуцала, романи «Canalul» («Канал», 1979) І. Григурка та «Stolul de lebede» («Лебедина згряя», 1985) Василя Земляка, написав вступну статтю до двомов. румун.-укр. вид. «Mihail Eminescu. Poezii» («Михаїл Емінеску. Поезії», Бухарест, 2000).

Основні праці

Udriște Năsturel. București, 1974; Barocul în literatura română din secolul al XVII-lea. București, 1976; Literatura română în epoca Renașterii. București, 1984; Proza oratorică în literatura română veche. Vol. 1–2. București, 1986–87; Recitind literatura română veche. Vol. 1–2. București, 1994–98; Cronicarii moldoveni. București, 1997; O istorie a blestemului. Iași, 2001; Voievodul dincolo de sala tronului. Iași, 2003; Văduvele sau despre istorie la feminin. Iași, 2008.

Рекомендована література

1. Соловей Е. Обрії румунського україніста // Всесвіт. 1985. № 10;
2. A murit Dan Horia Mazilu // Evenimentul zilei. 2008, 16 sept.; Носенко Т. Румунська україністика: події, факти // СіЧ. 2009. Вип. 1.

Т. А. Носенко

Бібліографічний опис:

Мазілу Дан-Хорія / Т. А. Носенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-60350>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).